

[Gade]

kraftigt fra, også fordi han vel har skønnet – det er jo en partifælle – at dette var en udhuling af vetoretten.

Derfor mener jeg, at det ikke er i fuld overensstemmelse med ånden i den dagsorden, som blev vedtaget sidste år, hvor vi præciserer, at vetoretten er en forudsætning for dansk medlemskab, at udenrigsministeren står op her og sådan putter uld på. Det synes jeg er bekymrende. Man kan måske godt forstå udenrigsministerens lyst til at putte uld på denne debat, når han repræsenterer en regering, som jo favner så vidt som til også hr. Brusvang og hr. Erhard Jakobsen, men jeg ved ikke, om det er godt for den danske diskussion om disse spørgsmål.

Jeg bemærkede, at udenrigsministeren ikke svarede på et andet spørgsmål, Mitterrand har rejst, spørgsmålet om styrkelsen af EF-Parlamentet ved en styrket samrådsprocedure. Det er jo et af de steder, hvor Danmark har taget forbehold i Stuttgarterklæringen.

Den eneste hæderlige og rimelige måde at føre den linje igennem på, som blev formuleret i dagsordenen fra sidste år, og som udenrigsministeren jo da i hvert fald verbalt i sin tale har bakket op, er at love fra denne talerstol, at på mødet i Det europæiske Råd tager Danmark ordet og præciserer over for formanden, over for François Mitterrand, at man ikke er enig i, at vetoretten skal indskrænkes til nøje fastsatte tilfælde, og at man ikke er enig i, at samrådsproceduren skal udvides.

Så vil jeg sige noget om den dagsorden, som socialdemokratiet har foreslået, og dermed også noget om de ting, hr. Ivar Nørgaard lagde vægt på, miljøspørgsmål.

Ingen tror med sin forstand, at miljøspørgsmål kan løses isoleret i ét land. Problemet sur regn ville det være en tåbelighed at tro at et land kan løse alene. Jeg er glad for, at vi er gået i spidsen i Danmark, men det er jo noget, som kræver internationale aftaler, konferencer osv. Det skal ikke være sådan, at et land kan stille sig på bagbenene og standse en udvikling. Det er det, jeg er mest bange for, når nogle nu nævner alle de ting, EF skal tage sig af. Hvorfor skal ét land i EF have mulighed for at stille sig på bagbenene og hindre fremskridtene?

Det andet punkt, der var nævnt, var spørgsmålet om at bekæmpe arbejdsløsheden,

og jeg vil så gå til dagsordenen, for så kan vi måske få lidt klaring på det.

Dagsordenen er foreslået af hr. Ivar Nørgaard og hr. Niels Helveg Petersen, og de første dele af den er jeg enig i. Men så kommer det, vi skal arbejde for i de kommende år, aktivt endda: en indsats imod arbejdsløsheden. Forvirringen bliver total, når socialdemokratiet og det radikale venstre på hver sin side af skellet i dansk politik med hensyn til arbejdsløshedsbekæmpelsen har hver sin model for, hvordan vi skal klare arbejdsløsheden. Ja, jeg mener endog, at hr. Niels Helveg Petersen ved at støtte en borgerlig regering har en model for, hvordan vi bevarer en så høj arbejdsløshed. Hvordan kan de to sammen sige her: nu skal vi i EF bekæmpe arbejdsløsheden?

Hos mig er forvirringen ret total, og jeg bliver ikke mindre forvirret – nu kan vi få en forklaring af hr. Ivar Nørgaard – når udenrigsministeren tilkendegiver, at han kan stemme for formuleringen om nedsættelsen af arbejdstiden, for så vidt jeg har forstået, står regeringen for en helt anden måde at nedsætte arbejdstiden på – eller rettere: ikke at nedsætte arbejdstiden på. Den ønsker jo ikke, at vi skal have nedsat arbejdstiden her i landet. Det er forvirringspunktet.

I punkt 2 tales der om, at vi skal gennemføre nye aktiviteter inden for bl.a. energi. Det er a-kraftforskning. Det, energisamarbejdet har prioriteret som det vigtigste indtil nu, er, at vi skulle have a-kraftforskning. I et danske folketing, hvor vi er på vej til at sige nej til a-kraft, bruger vi alligevel masser af midler på a-kraftforskning gennem EF.

Det næstsidste punkt, jeg skal nævne her, er »En fastholdelse af principperne for den fælles landbrugspolitik«. Det tror jeg ikke kan bæres, også for at få den sammenhæng i tingene, som udenrigsministeren ønskede jeg skulle have, når jeg ikke ønsker, at vi skal give yderligere bevillinger til EF og ikke øge EF's momsloft og især sige nej til det misforster af en lånekonstruktion, EF har sat på skinner, hvor vi skal låne EF nogle penge, som vi engang skal betale tilbage. Vi mener, at i en situation som den nuværende var det vigtigt at sige, også til danske lønmodtagere, at vi ikke vil give disse mange millioner kroner til EF, et centralistisk apparat, der ikke er egnet til at løse de problemer, som der